Şoaptele sufletului

Era odată un rege care avea 4 neveste.

Cel mai mult o iubea pe cea de-a patra soţie, pe care o îmbrăca cu straie din cele mai scumpe şi o trata cu cele mai fine delicatese. Îi dădea tot ce era mai bun.

De asemenea, o iubea şi pe cea de-a treia soţie şi ea era cea cu care se mândrea cel mai mult în faţa regatelor vecine. Totuşi, regele trăia cu teamă că această soţie îl va lăsa într-o zi pentru un altul.

Regele o iubea şi pe cea de-a doua soţie. Ea era confidenta lui şi era întotdeauna drăguţă, înţelegătoare şi răbdătoare cu el. De câte ori regele avea o problemă, putea avea încredere în ea că îl va ajuta să treacă peste momentele grele.

Prima soţie a regelui era foarte loială şi îşi adusese o mare contribuţie în menţinerea regatului. Totuşi, regele nu o iubea pe prima soţie. Deşi ea îl iubea cu adevărat, el de abia o observa!

Într-o zi, regele simţi că sfârşitul îi este aproape. Se gândi la viaţa lui plină şi îşi spuse: "Acum am 4 soţii cu mine, dar când voi muri, voi fi singur."

O întrebă pe cea de-a patra nevastă: "Te-am iubit cel mai mult, ţi-am dăruit cele mai frumose haine şi ţi-am arătat cea mai mare grijă. Acum, eu am să mor, vrei să vii cu mine şi să-mi ţii companie?"

"Nici vorbă!" replică cea de-a patra soţie, şi plecă fără un alt cuvânt.

Răspunsul ei străpunse inima regelui ca un cuţit.

Regele o întrebă şi pe cea de-a treia soţie: "Te-am iubit toată viaţa mea. Acum că mor, vrei să vii cu mine şi să-mi ţii companie?"

"Nu!" veni răspunsul celei de-a treia soţii. "Viaţa e prea bună! Când vei muri, mă voi recăsători!" Inima regelui se strânse de durere.

Apoi o întrebă şi pe cea de-a doua soţie: "Întotdeauna am găsit la tine înţelegere şi ajutor şi mereu ai fost acolo pentru mine. Când voi muri, vrei să vii cu mine şi să-mi ţii companie?"

"Îmi pare rău, nu te pot ajuta de data aceasta!" replică cea de-a doua soţie. "Te pot doar înmormânta şi veni la mormântul tău." Regele fu devastat şi de acest răspuns.

Apoi se auzi o voce: "Eu te voi urma oriunde vei merge!" Regele se uită împrejur şi văzu că cea care rostise aceste cuvinte era prima soţie. Era atât de slabă, pentru că suferise mult din cauza foamei şi a neglijării sale.

Adânc îndurerat, regele spuse: "Trebuia să fi avut mult mai multă grijă de tine când am avut ocazia!"

În realitate, noi toţi avem 4 soţii în viaţa noastră:

Cea de-a patra soţie - TRUPUL nostru. Indiferent cât timp şi efort investim în a-l face să arate bine, el ne va lăsa când murim.

Cea de-a treia soţie - AVEREA noastră. Când murim, merge la alţii.

Cea de-a doua soţie - FAMILIA ŞI PRIETENII. Indiferent cât de apropiaţi ne-au fost în timpul vieţii, ei nu pot decât să vină la mormântul nostru după ce nu mai suntem.

Prima soţie - SUFLETUL nostru. Adesea este neglijat în goana după averi, bunăstare şi putere. Totuşi, sufletul este singurul care ne va urma oriunde vom merge.

Să-l cultivăm, să-l facem puternic şi să-l bucurăm acum, pentru că este singura părticică din noi care ne va urma şi va fi cu noi pentru eternitate.